

opusdei.org

Brief van de Prelaat (juni 2007)

Brief van Mgr. Javier Echevarría aan de gelovigen van het Opus Dei. Deze maand komen de mysteries van de H. Drie-eenheid en van de H. Eucharistie aan de orde.

8-8-2007

In de afgelopen dagen heb ik, als voortzetting van mijn pastorale reizen in sommige weekends, de mogelijkheid gehad naar Stockholm te gaan. De geest van het Werk wordt ook in die *koude landen van Noord-*

Europa [1] —zoals de heilige Jozefmaria het vele jaren geleden heeft uitgedrukt— steeds meer verbreid. Ik twijfel er niet aan dat hij deze woorden alleen gebruikte om naar deze breedtegraden te gaan met het *ignem veni mittere in terram* [2], dat hij van Jezus Christus had geleerd. Ik heb God vaak bedankt, omdat Hij ons helpt vast te stellen dat de *dromen* van onze Vader uitkomen. En omdat hij ons helpt ook nog eens actief mee te werken aan de verwezenlijking ervan, door middel van het gebed, de optimistische en edelmoedige versterving en het vervullen van ieders eigen plichten. Zo moeten wij altijd handelen, nauw verenigd met alle christenen en met elkaar, meewerkend aan de uitbreiding van de Kerk over de hele wereld.

We weten heel goed dat de wortel van de bovennatuurlijke doeltreffendheid sterker wordt door

een intens en rijk innerlijk leven, vrucht van het handelen van de Heilige Geest in de zielen. Hoe belangrijk is het daarom dat wij iedere dag met meer intimiteit onze toevlucht nemen tot de Derde Persoon van de Allerheiligste Drie-eenheid!

Wij sluiten ons aan bij de traditie in de Kerk om het Trisagium Angelicum bidden, met het sterke verlangen luidsprekers te zijn voor het eerbetoon en de dankzegging die de hele mensheid tot onze driewerf Heilige God moet richten, omdat Hij ons geschapen en verlost heeft en vastbesloten is de taak van onze heiliging ten uitvoer te brengen. Laten wij ons inspannen deze dagen heel intens te benutten. Laten wij de moeite doen om de vierentwintig uur van de dag met al onze krachten om te zetten in een lofzang tot de Allerheiligste Drie-eenheid. We kunnen heel vaak met de mond of in

ons hart de woorden van de liturgie herhalen: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra gloria tua!* [3] Heilig, Heilig, Heilig de Heer, de God der hemelse machten. Vol zijn hemel en aarde van Uw heerlijkheid.

De overweging van het mysterie van de Allerheiligste Drie-eenheid zou voor een christelijke ziel de spijs van iedere dag moeten zijn. De heilige Augustinus zegt dat «dit onze grootste vreugde is en dat er geen andere is die groter is: te genieten van de Drievuldigheid van God, naar wiens beeld wij gemaakt zijn». [4]

Zoals de Heilige Schrift grafisch uitlegt zijn degenen die trachten zich in hun gedachten en handelingen naar de Wil van God te gedragen *als een boom, wortelend waar water stroomt, die vrucht draagt in het seizoen; zijn gebladerte zal niet verdorren.* [5] Als wij alles bewust en

voortdurend op de Ene en Drie-ene God, laatste doel van ons leven, betrekken verkrijgt alles wat wij op aarde doen —hoe weinig belangrijk het in menselijke ogen ook mag lijken— een grote waarde. De Heer is in al het onze geïnteresseerd; Hij volgt ons met de oneindige fijngevoeligheid van Zijn Liefde en Barmhartigheid. De heilige Jozefmaria had het vooral tijdens de laatste jaren van zijn aardse leven heel vaak over dit punt van het christelijke geloof. ***Als wij in staat van genade zijn*** —zei hij bijvoorbeeld in 1972— ***woont de Heilige Geest in het centrum van onze ziel en geeft Hij een bovennatuurlijk karakter aan al onze handelingen. En met de Heilige Geest verblijven daar de Vader en de Zoon: de Allerheiligste Drie-eenheid, die één God is. Wij zijn tempel van de Drie-eenheid en wij kunnen eenvoudig met God praten, zonder iets raars te doen,***

*door boven onszelf uit te stijgen,
door onszelf te treden zoals men
de druif in de wijnpers treedt,
omdat wij niets zijn. Wij gaan
naar het binnenste van onze ziel
om Hem daar te zeggen wat ons
gebeurt: door te vragen, te
aanbidden, eerherstel te brengen,
te beminnen. [6]*

Laten wij de komende dagen met een
intieme en sterke godsvrucht met de
Allerheiligste Drie-eenheid omgaan.
Deze instelling zal ons ook helpen
ons erop voor te bereiden om de
andere grote liturgische hoogfeesten
van deze maand met vrucht te
benutten: dat van Sacramentsdag en
dat van het Heilig Hart van Jezus. Te
groeien in eucharistische vroomheid
betekent dat wij verdiepen in het
mysterie van de Allerheiligste Drie-
eenheid, want —zoals de Paus in zijn
recente apostolische aansporing over
de Heilige Eucharistie in herinnering
heeft gebracht— **De eerste**

werkelijkheid van het eucharistisch geloof is het mysterie van God zelf, de drie-ene liefde. (...) Jezus geeft in de Eucharistie niet "iets", maar zichzelf; Hij geeft zijn lichaam en vergiet zijn bloed. Op deze wijze geeft hij zijn eigen bestaan geheel en al en openbaart zo de bron en oorsprong van deze liefde. [7]

De heilige Jozefmaria verwonderde zich dagelijks als hij nadacht over de aanwezigheid en de inwerking van de Drie-ene God in de teksten van de Mis! Hij heeft dat in een van zijn homilieën voor ons geschreven en erop gewezen dat ***deze niet aflatende stroom van liefde voor de mensen ons op sublieme wijze blijft toevloeien in de Eucharistie. (...) De Drie-eenheid, in geheel haar volheid, neemt actief deel aan het heilig offer van het altaar.*** [8] Hij hield ervan in het bijzonder stil te staan bij de inwerking van de ***Grote***

Onbekende verlangde ernaar dat Hij dat voor de christenen niet langer zou blijven. Hij spoorde alle mensen aan zich meer en met minder onderbreking te richten tot iedere goddelijke Persoon, en Ze te onderscheiden zonder Ze te scheiden, want ***de Heilige Drie-eenheid is in haar volheid aanwezig in het Altaaroffer. Door de wil van de Vader, met de medewerking van de Heilige Geest, biedt de Zoon zich als offer tot onze verlossing aan. We moeten dan ook leren ons te wenden tot de Heilige Drie-eenheid, Eén en Drievuldig: drie goddelijke Personen in de eenheid van hun wezen, van hun liefde en van hun daadwerkelijk heiligende activiteit.*** [9]

Benedictus XVI dringt er bij ons op aan dat **het nodig is dat wij ons weer levendiger bewust zijn van de rol die de Heilige Geest speelt bij**

de ontwikkeling van de liturgische vorm en bij het uitdiepen van de goddelijke mysteries. [10]En de Paus preciseert: voor het geestelijk leven van de gelovigen is een helderder kennis nodig van de rijkdom van de anafora [eucharistisch offergebed]: samen met de woorden die door Jezus tijdens het Laatste Avondmaal zijn uitgesproken, omvat het de epiclese, als aanroeping van de Vader dat Hij de gave van de Heilige Geest doet neerdalen, opdat het brood en de wijn het lichaam en bloed van Jezus Christus worden en opdat "heel de gemeenschap steeds meer lichaam van Christus wordt". De Geest die door de celebrant wordt afgesmeekt over de gaven van brood en wijn die op het altaar zijn geplaatst, is dezelfde die de gelovigen verenigt tot "één en het zelfde Lichaam", en hen tot een

geestelijke offergave maakt die de Vader welgevallig is. [11]

Hoe kunnen wij ons dit goddelijk Leven eigen maken, dat in de Heilige Mis uit de hemel op aarde neerdaalt en zich aan ieder van ons in de sacramentele communie overgeeft? Door ons zo goed mogelijk voor te bereiden om de Heer te ontvangen en door veel zorg te besteden aan de dankzegging na de Mis. Bedenk dat de meest intieme vereniging die tussen de Schepper en het schepsel voorstelbaar is werkelijkheid wordt in deze weinige minuten waarin Jezus Christus op sacramentele manier binnen in ons aanwezig is. En deze vereniging wordt daarna gedurende de dag verlengd dankzij de werking van de Heilige Geest. Zijn jouw kniebuigingen een act van nederige aanbidding? Komen er uit jouw ziel akten van geloof, van hoop, van liefde voort? Laten we zoals Dimas, de goede moordenaar, vragen

dat Jezus aan ons denkt en dat wij Hem heel aanwezig hebben. De Eucharistie is de uiting van de oneindige barmhartigheid van God; niet alleen verwerpt Hij ons niet, maar Hij identificeert ons met Zichzelf door zich ons als voedsel te geven. Laten wij verlangen dat dit ons leven moge zijn.

***Wanneer jullie te communie zijn
gegaan en jullie hart wordt
geabsorbeerd door de dankzegging
aan God—heeft de heilige
Jozefmaria geleerd— **bedenk dan
dat jullie de Allerheiligste
Mensheid van Jezus Christus
—Zijn Lichaam, Zijn Bloed, Zijn
Ziel— en Zijn Godheid hebben
ontvangen; en, met Jezus Christus,
heel de Drie-eenheid, want de
Vader en de Zoon en de Heilige
Geest zijn niet te scheiden. Denk
eraan dat, wanneer de
sacramentele gedaanten
vernietigd zijn, de reële*****

aanwezigheid is verdwenen, maar in onze ziel en in ons lichaam —die Zijn tempel zijn (vgl. 1 Kor. 3, 16)— God de Heilige Geest blijft. Jullie merken het al: God komt niet slechts voorbij, maar Hij blijft in ons. Om het op de een of andere manier uit te drukken: Hij is in het centrum van onze ziel in staat van genade en geeft een bovennatuurlijke betekenis aan onze handelingen, zolang wij ons niet verzetten en Hem verdrijven door de zonde. God is verborgen in jullie en in mij, in iedereen. [12]

Deze raadgevingen van onze Vader zullen ons helpen ons op zijn feest, de aanstaande 26e, voor te bereiden. Vraag op zijn voorspraak dat iedereen van ons een vastbesloten stap vooruit kan zetten in het geestelijk leven, dat samen te vatten is in de kennis van, de omgang met en de liefde voor de Drie-eenheid hier op aarde om daarna voor de

eeuwen der eeuwen van God te genieten.

Iets anders is dat ik, zoals jullie weten, de 14e van deze maand, zo God wil, vijfenzeventig jaar zal worden. Het beste geschenk dat jullie me kunnen geven is een intenser gebed. Vraag de Heer mij te vergeven voor de keren dat ik Hem niet de liefde heb gegeven die Hij verwachtte, en mij Zijn genade te blijven sturen, en dat ik met meer intimiteit om kan gaan met God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest en met Maria, onze Moeder.

De afgelopen week heb ik de grote vreugde beleefd achtendertig diakens van de Prelatuur tot priester te wijden. Nu moeten wij ze nog meer steunen, opdat zij heilige priesters van Jezus Christus zijn. Ik heb veel moeten denken aan de drie eerste priesters en ik heb hun gevraagd dat wij allemaal, net zoals

zij hebben beantwoord, meer inhoud weten te geven aan onze priesterlijke ziel. Dat wil zeggen: méér omgang met de Meester, méér ijver voor de zielen en een volharding die door niets aan het wankelen wordt gebracht. [13]

Blijf bidden voor mijn intenties; voor de kerk en voor de Paus; voor de heiligheid van de priesters en van alle gelovigen, voor de uitbreiding van de Kerk in de hele wereld.

Met alle genegenheid zegent jullie
jullie Vader

+ Javier

Rome, 1 juni 2007.

Noten

[1] *De Weg*, n. 315.

[2] *Lc.* 12, 49.

[3] ROMEINS MISSAAL, vaste gebeden van de Mis.

[4] HEILIGE AUGUSTINUS, *Over de Drie-eenheid*, I, 18.

[5] *Ps.* 1, 3.

[6] HEILIGE JOZEFMARIA, aantekeningen van zijn mondelinge prediking, 12-10-1972.

[7] BENEDICTUS XVI, apost. Exh. *Sacramentum caritatis*, 22-2-2007, n. 7.

[8] HEILIGE JOZEFMARIA, *Als Christus nu langskomt*, n. 85.

[9] *Ibid.*, n. 86.

[10] BENEDICTUS XVI, apost. Exh. *Sacramentum caritatis*, 22-2-2007, n. 12.

[11] *Ibid.*, n. 13.

[12] HEILIGE JOZEFMARIA,
aantekeningen van zijn mondelinge
prediking, 8-12-1971.

[13] Vgl. *De Weg*, n. 934.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl-
nl/article/brief-van-de-prelaat-
juni-2007/](https://opusdei.org/nl-nl/article/brief-van-de-prelaat-juni-2007/) (4-4-2025)